

মানুহ সামাজিক প্ৰাণী। আমি সকলোৱে সমাজ পাতি বাস কৰোঁ। অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা মানুহে সমাজ পাতি বাস কৰি আহিছে। সমাজৰ অবিহনে আমি জীয়াই থাকিব নোৱাৰোঁ। সেইবাবে আমি সমাজত কিছুমান নীতি-নিয়ম মানি একেলগে মিলিজুলি থাকোঁ। বিয়া-বাৰু, উৎসৱ, খেলা-ধূলা আদি সকলোবোৰ কাম লগে-ভাগে কৰি ভাল পাওঁ। যেতিয়াই ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ কিবা অসুবিধা হয়, আমি ইজনে-সিজনক সহায় কৰোঁ। নিজে বাস কৰা অঞ্চলটো বা সমাজখন নিয়াৰিকৈ চলি থাকিবৰ বাবে প্ৰত্যেক সদস্যই নিজ নিজ দায়িত্ব পালন কৰোঁ।

সমাজৰ ভিতৰত থকা প্ৰত্যেকেই একো একোটা সামাজিক প্ৰাণী। মানুহে সমাজৰ লগত খাপ খুৱাই জীৱন নিৰ্বাহ কৰিবলগীয়া হোৱা অৱস্থাকে সামাজিক জীৱন বোলে। কিন্তু এই সামাজিক জীৱন ঠাই বা অঞ্চল বিশেষে, জাতি-জনগোষ্ঠী বিশেষে বেলেগ বেলেগ হয়। উদাহৰণস্বৰূপে, অসমীয়া মানুহৰ সামাজিক জীৱনৰ লগত অন্য ৰাজ্যৰ লোকসকলৰ সামাজিক জীৱন নিমিলিব পাৰে। ঠিক তেনেদৰে পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস কৰা লোকসকলৰ সামাজিক জীৱনৰ লগত ভৈয়ামৰ লোকসকলৰ সামাজিক জীৱনৰ পাৰ্থক্য আছে।

ব্যক্তিৰ সমষ্টিয়েই সমাজ। অৰ্থাৎ কিছুমান মানুহৰ সমষ্টিকে সমাজ বোলা হয়, য'ত সকলো একেলগে থাকে, ইজনে-সিজনৰ মাজত পাৰস্পৰিক আদান-প্ৰদান কৰে, ভাবৰ বিনিময় কৰে, মিলা-প্ৰীতি, নিয়ম-শৃংখলাৰ মাজেদি পৰিচালিত হয় আৰু এজনে আনজনৰ পৰা সহায় লাভ কৰে। এখন সমাজত সকলো ব্যক্তিৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতিৰ হকে সকলোৱে নিজ কৰ্তব্য আৰু দায়িত্ব পালন কৰে।

পৰিয়াল, চুবুৰি, গাঁও আদি সমাজৰ একো একোটা গোট। ইয়াৰে প্ৰাথমিক গোট হৈছে পৰিয়াল। সামাজিকভাৱে জীয়াই থকাৰ প্ৰাথমিক জ্ঞানখিনি মানুহে পৰিয়াল আৰু পৰিৱেশৰ মাজত থাকিয়েই শিকে। এই সামাজিক গোটবোৰৰ মাজত যিমানেই মিলা-প্ৰীতি, সহায়-সহযোগিতা আৰু বুজাবুজি বৃদ্ধি পাব সিমানেই সামাজিক জীৱনৰ ভেটি সুদৃঢ় হ'ব।

ব্যক্তিগত আৰু সামাজিক জীৱনৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত নিয়াৰিকৈ কাম কৰি যাবলৈ কিছুমান নীতি-নিয়ম যুগ যুগ ধৰি সমাজত প্ৰচলিত হৈ আহিছে। সময় আৰু পৰিৱেশৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে নীতি-নিয়মৰো কিছু পৰিৱৰ্তন অথবা সাল-সলনি হয়। সমাজত প্ৰচলিত নীতি-নিয়মবোৰক সামাজিক প্ৰথা বোলে, যেনে- বিবাহ প্ৰথা, মৃতকক সৎকাৰ কৰা প্ৰথা, উৎসৱ-পাৰ্বণ পালন কৰা প্ৰথা ইত্যাদি।

- তুমি বাস কৰা সমাজখনত কি কি ৰীতি-নীতি পালন কৰা হয় ?
 - তোমাৰ পৰিয়ালত প্ৰচলিত নীতি-নিয়ম কিছুমানৰ কথা উল্লেখ কৰি এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰা।
- সমাজ আৰু সামাজিক জীৱনৰ লগত কোনবিলাক বিষয় জড়িত হৈ থাকে, আমি এখন গাঁৱৰ উদাহৰণৰ যোগেদি সেইবোৰ জানিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ আহা—

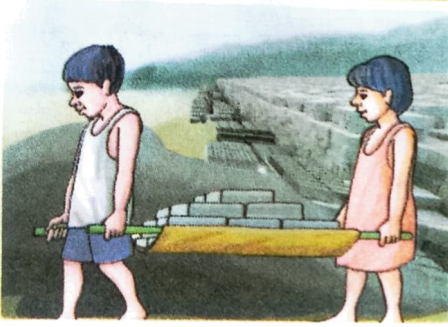
গাঁওখনৰ নাম 'সপোনপুৰী'। সপোনপুৰী এখন আদৰ্শ গাঁও। গাঁওখনত বসবাস কৰা সকলো পৰিয়ালৰে মানুহবোৰ বৰ সুখী। বিভিন্ন ধৰ্মাৱলম্বী লোকৰ উপৰি বিভিন্ন ভাষা-ভাষী লোকো সপোনপুৰী গাঁৱত আছে। উচ্চ-নীচ, ধনী-দুখীয়াৰ ভেদাভেদ নাৰাখি গাঁৱৰ সকলো মানুহে মিলি উৎসৱ-পাৰ্বণসমূহ পালন কৰে। প্ৰতিটো পৰিয়ালে সামাজিক ৰীতি-নীতিবোৰ পালন কৰে অতি শৃংখলাবদ্ধভাৱে। গাঁৱৰ লোকসকল সামাজিকভাৱে সচেতন। বিভিন্ন অনুষ্ঠান, প্ৰতিষ্ঠান, সংঘ, সমিতি, শিক্ষানুষ্ঠান, পঞ্চায়ত আদিয়ে সপোনপুৰী গাঁৱৰ উন্নতিৰ বাবে কাম কৰে। বাল্য বিবাহ, যৌতুক প্ৰথা, মাদক দ্ৰব্য, অন্ধবিশ্বাসৰ দৰে কু-প্ৰভাৱবিলাকে যাতে গাঁৱৰ একতা আৰু সংহতি বিনষ্ট কৰিব নোৱাৰে তাৰ প্ৰতিও গাঁৱৰ বাইজ সজাগ আৰু সতৰ্ক হৈ থাকে।

গাঁওখনত এজন গাঁওবুঢ়াও আছে। গাঁৱৰ মানুহৰ মাজত যদি কিবা কাৰণত মত বিৰোধ ঘটে তেনেহ'লে গাঁওবুঢ়াই সেই সমস্যা সমাধানত আগভাগ লয়। বিষয়টো সম্পৰ্কত গাঁৱৰ বাইজৰ মাজত আলোচনাত মিলিত হৈ তেওঁ সমস্যাৰ সমাধান কৰে। এনেদৰে সপোনপুৰী গাঁৱৰ সকলোৱে বন্ধুত্ব আৰু ভাতৃত্ববোধৰ মাজেৰে একতা বজাই ৰাখি বসবাস কৰি আহিছে। এনেবোৰ কাৰণতে এইখন গাঁৱক এখন আদৰ্শ গাঁও ৰূপে সকলোৱে বিবেচনা কৰে।

দলত আলোচনা কৰি উত্তৰ দিয়া—

- সপোনপুৰী গাঁওখনক কিয় আদৰ্শ গাঁও বুলি কোৱা হয় ?
 - তুমি বাস কৰা অঞ্চলটোৰ বিষয়ে এটা টোকা প্ৰস্তুত কৰা।
- তুমি বাস কৰা অঞ্চলটো আদৰ্শ অঞ্চল/ গাঁও হয়নে ? যদি হয়, তাত কি কি সুবিধা আছে ?
- যদি নহয়, তাত কি কি অসুবিধা আছে ? সেইবোৰ নিৰাময়ৰ কেইটামান উপায় উল্লেখ কৰা।
- সামাজিক প্ৰাণী হিচাপে মানুহে সমাজ পাতি থাকি ভাল পায়। সুস্থ সামাজিক পৰিৱেশে মানুহক শান্তি দিয়ে আৰু আটায়ে তেনে পৰিৱেশত থাকি ভাল পায়। কিন্তু কেতিয়াবা কিছুমান কাৰকে সমাজ জীৱনত প্ৰভাৱ পেলাই সামাজিক বাতাবৰণ বা পৰিৱেশ বিনষ্ট কৰে, যাৰ ফলত সমাজৰ মানুহ সুস্থভাৱে আগবাঢ়ি যোৱাত বাধাৰ সন্মুখীন হয়। তেনে ধৰণৰ পৰিৱেশ বিনষ্ট কৰা কাৰকসমূহ

হ'ল— দৰিদ্ৰতা, নিৰক্ষৰতা, অন্ধবিশ্বাস, শিশু শ্ৰমিক, মাদক দ্ৰব্যৰ ব্যৱহাৰ, ঘৰুৱা হিংসা, যৌতুক
 প্ৰথা, দুৰ্নীতি, যাতায়াতৰ সু-ব্যৱস্থাৰ অভাৱ, পুৰণিকলীয়া দৃষ্টিভংগী, ইত্যাদি।

ওপৰৰ ছবিবোৰৰ মন কৰা আৰু দলত আলোচনা কৰি লিখা—

কাৰক	সামাজিক সমস্যা
১। ভগা-ছিগা বাট-পথৰপৰা ৰাইজে কেনেধৰণৰ অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'ব পাৰে?	
২। বানপানীয়ে কেনেধৰণৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে?	
৩। দৰিদ্ৰতাৰ ফলত মানুহৰ কি কি অসুবিধা হ'ব পাৰে?	

কিছুমান সমস্যা ৰাইজে সমূহীয়াভাৱে আলোচনা কৰি তাৰ সমাধানৰ উপায় উলিয়াব পাৰে।
 সিপিঠিৰ কথোপকথনখিনিৰ পৰা বুজি লওঁ আহা—

সপোনপূৰী গাঁৱৰ ৰাইজে নামঘৰৰ সন্মুখত গোট খাই আলোচনা কৰিছে।

১
আমাৰ গাঁৱৰ প্ৰধান আলিবাটটো
বৰ বেয়া। অলপ বৰষুণ পৰিলেই অহা-যোৱাৰ বাবে
অনুপযোগী হৈ পৰে। পঢ়াশালিলৈ যোৱা শিশুহঁতৰো বৰ
কষ্ট হয়। গতিকে আমি ৰাইজে এই বাটটো
ওখ কৰি ল'ব লাগে।

২
হয়, হয়।

৩
আমাৰ গাঁও পঞ্চায়তখন থাকোঁতে
আমি ৰাইজে কিয় আলি-বাট
বান্ধিব লাগে? ৰাস্তা-ঘাট, দলং
মেৰামতি, খোৱা পানী যোগান
আদি কামৰ দায়িত্ব পঞ্চায়তৰ।

৪
বৰ্তমান পঞ্চায়তৰ হাতত বাট-
পথৰ কাম কৰিব পৰাকৈ ধন
নাই। গতিকে এতিয়া পঞ্চায়তে
এই কাম কৰিব নোৱাৰে।

৫
তেনেহ'লে এতিয়া আমাৰ আলি-
বাটবোৰ ভাল কৰাৰ আন কোনো
উপায় নাই, নহয় জানো?

৬
গাঁৱৰ আলি-বাট আমাৰ।
গতিকে ইয়াক আমি়েই সাজি ল'ম। আমি-
মিলিজুলি সংঘৰ সদস্যসকলে এই কামত
শ্ৰমদান কৰিম।

৭
'ৰাইজ, তেনেহ'লে আমি
ৰূপালীম মহিলা সমিতিৰ মহিলাসকলো
আপোনালোকৰ লগত আছোঁ। আমাৰ
সমিতিৰ আন সদস্যসকলো আপোনালোকৰ
লগত থাকিব।

৮
আমি সকলোৰে এইদৰে একগোট হৈ
সমাজৰ বহু কামেই কৰিব পাৰোঁ। সদ্যহতে
আমি ৰাইজে লগ হৈ ৰাস্তাটোৰ কামখিনিৰ
যিমানখিনি কৰিব পাৰোঁ কৰোঁহক। পঞ্চায়তলৈ
ধন অহাৰ লগে লগে আমি পুনৰ ৰাস্তাটো
মজবুত আৰু স্থায়ীকৈ বান্ধি পেলাম।

- সপোনপূৰী গাঁৱৰ বাস্তৱ মেৰামতিৰ কামটো কৰিবলৈ কোন আগবাঢ়ি আহিছিল?
- বাস্তৱটো ভাল কৰাৰ কাৰণে কি সিদ্ধান্ত লোৱা হ'ল?
- তোমাৰ অঞ্চলত সমূহীয়াভাৱে কাম কৰাৰ কিবা দৃষ্টান্ত তোমাৰ দৃষ্টিগোচৰ হৈছেনে? যদি হৈছে তেন্তে সেয়া কি কাম চমুকৈ লিখা।

বাইজে একগোট হৈ কাম কৰিলে সমস্যাবোৰ লাঘৱ কৰিব পাৰি। সপোনপূৰী তাৰেই উদাহৰণ। কথাতেই কয় নহয়— 'বাইজে নখ জোকাবিলে নৈ বয়'। সপোনপূৰী গাঁৱৰ বাইজৰ একতা, সহযোগিতা আৰু সচেতনতাই ধন নোহোৱা সত্ত্বেও এটা গধুৰ কাম কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিলে। আমাৰ গাঁৱবিলাকত যদি এই সচেতনতা, একতা আৰু সহযোগিতা থাকে তেন্তেই কৰিব নোৱৰা কাম একোবেই নাথাকিবগৈ।

আমাৰ সমাজত দেখা দিয়া কিছুমান জটিল সামাজিক সমস্যাৰ বিষয়ে জানি লওঁ আহা—

অন্ধবিশ্বাস—

অন্ধবিশ্বাস হ'ল সমাজৰ এক শ্ৰেণীৰ মানুহৰ কিছুমান ভুল ধাৰণা। কোনো বিষয় ভালদৰে পৰীক্ষা নকৰাকৈ আৰু চালি-জাৰি নোচোৱাকৈয়ে সঁচা বুলি বিশ্বাস কৰি লোৱাকে অন্ধবিশ্বাস বুলি কোৱা হয়। উদাহৰণস্বৰূপে— যাত্ৰাৰ সময়ত সন্মুখেদি মেকুৰী পাৰ হৈ গ'লে অমংগলৰ চিন বুলি কিছুমানে বিশ্বাস কৰে। কোনো কোনো লোকে 'ভূত' বিশ্বাস কৰে। মানৱ সমাজৰ আটাইতকৈ অযুক্তিকৰ ধাৰণাবোৰৰ ভিতৰত অন্যতম হ'ল **ডাইনী বিশ্বাস**। কোনো পুৰুষ বা মহিলাক সমাজৰ বাবে অমংগলীয়া বুলি ভাবে, তেওঁলোকৰ বাবেই সমাজত বেমাৰ-আজাৰ, দুখ-দুৰ্গতি হোৱা বুলি সমাজৰ কিছু লোকে ধাৰণা কৰি লয়। এয়া অন্ধবিশ্বাস।

সাধাৰণতে অৰ্থনৈতিকভাৱে পিছপৰা অঞ্চলৰ বা অশিক্ষিত লোকৰ মাজত এনে অন্ধবিশ্বাস দেখা যায়। অন্ধবিশ্বাসে যুক্তিসহকাৰে আৰু বৈজ্ঞানিক চিন্তাধাৰাৰে কথাবোৰ ফঁহিয়াই চোৱাত বাধা দিয়ে। তাৰ ফলত মানুহৰ মগজু আৰু বুদ্ধিৰ বিকাশ নহয়। এইদৰেই আমাৰ সমাজৰ প্ৰগতিত বাধাৰ সৃষ্টি হয়।

কু-সংস্কাৰ —

আমাৰ সমাজত কিছুমান কু-সংস্কাৰ প্ৰচলিত হৈ আছে, যেনে— সাপে খুঁটিলে বেজ মাতি চিকিৎসা কৰা, কোনো বেমাৰ হ'লে বেজ মাতি মন্ত্ৰৰদ্বাৰা জৰা-ফুঁকা কৰি বেমাৰ ভাল কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা আদি। এনে ভুল ধাৰণাৰ বশৱৰ্তী হৈ মানুহে উপযুক্ত চিকিৎসা নাপাই অনাহকতে মৃত্যুৰ মুখত পৰিবলগীয়া হয়।

লিংগ-বৈষম্য —

লিংগ-বৈষম্য মানে ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাজত ভেদভাব ৰখা। কেতিয়াবা ভেদভাব ৰাখি ল'ৰা-ছোৱালীক সমান সুবিধা দিয়া নহয়। কিছুমান পৰিয়ালত বা সমাজত ছোৱালী বা কন্যা সন্তানতকৈ ল'ৰা সন্তানক অধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হয়। অতীজত ছোৱালীক পঢ়া-শুনা কৰিবলৈকে দিয়া হোৱা নাছিল।

অবশ্যে ভাৰতে স্বাধীনতা পোৱাৰ পাছৰেপৰা কন্যা সন্তানে পঢ়াৰ সুবিধা পাইছে। তদুপৰি আজি-কালি সাৰ্বজনীন বিনামূলীয়া আৰু বাধ্যতামূলক প্ৰাথমিক শিক্ষাক মৌলিক অধিকাৰ হিচাপে ঘোষণা কৰাত সকলো ল'ৰা-ছোৱালীয়ে সমান সুবিধাৰে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। সমাজত কন্যা সন্তানক স-সন্মানে জীয়াই থাকিব পৰাকৈ চৰকাৰে ভালেমান আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে। বৰ্তমান এটা শ্লোগান বিখ্যাত হৈ পৰিছে— 'বেটী বচাও, বেটী পঢ়াও'। পুৰুষৰ দৰে মহিলাই ৰাজনীতি, সমাজ নীতি, শিক্ষা, কৰ্মস্থান সকলোতে সম-অধিকাৰ পাবলৈ সক্ষম হৈছে।

কন্যা সন্তানক পঢ়াৰ সুবিধা দিবলৈ চন্দ্ৰপ্ৰভা শইকীয়ানীয়ে
গাঁৱে গাঁৱে চাইকেল চলাই অভিযান চলাইছিল।

শিশু-শ্ৰমিক —

পৰিয়ালৰ আৰ্থিক অনাটনৰ ফলস্বৰূপে অঞ্চলভেদে শিশুসকলে শ্ৰমিক হিচাপে কাম কৰি জীৱিকাৰ উপায় উলিওৱাৰ লগতে নিজৰ পৰিয়ালকো আৰ্থিকভাৱে সহায় কৰে। এই ফুলকুমলীয়া শিশুসকলে ঘাইকৈ ইটা-ভাতা, কয়লা খনি, ৰাস্তা-ঘাটৰ শিল-বালি কঢ়িওৱা কাম, হোটেল, ৰেষ্টোৰাঁ আদিত শ্ৰমিক হিচাপে কাম কৰে। ইয়াৰ ফলত তেওঁলোকে শিক্ষা লাভৰপৰা বঞ্চিত হয়। খেলা-ধূলা কৰি ভাল পোৱা শৈশৱৰ দিনবোৰত তেওঁলোকে কঠোৰ শ্ৰম কৰি জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰিবলগীয়া হয়।

➤ শিশু শ্ৰমিক দূৰ কৰাৰ বাবে আমাৰ চৰকাৰে কি কি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ পৰা জানি লৈ লিখা।

যৌতুক প্ৰথা —

বিয়াৰ সময়ত কইনাৰ লগত দিয়া বয়-বস্তুকেই যৌতুক বোলা হয়। পিতৃ-মাতৃ বা অভিভাৱকে ছোৱালী এজনীক নতুন ঘৰ এখনত একো অসুবিধাৰ সন্মুখীন নোহোৱাকৈ চলি যাবৰ বাবে কিছুমান প্ৰয়োজনীয় বয়-বস্তু যৌতুক হিচাপে লগত দি পঠিয়ায়। ই এটা সামাজিক প্ৰথা। অতীতৰপৰা সমাজত যৌতুক প্ৰথা চলি আহিছে যদিও ই কোনো সামাজিক সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰা নাছিল। কিন্তু কেতিয়াবা দৰাঘৰে অধিক যৌতুক দাবী কৰা দেখা যায় আৰু সেইমতে দিব নোৱাৰিলে বিবাহৰ পাছত ছোৱালীয়ে অশেষ নিৰ্যাতন ভোগ কৰিবলগীয়া হয়। সমাজৰ সকলো লোকেই এই প্ৰথাৰ বিৰূপ ফলৰ প্ৰতি সজাগ হ'ব লাগিব। ছোৱালীসকল উপযুক্ত শিক্ষাৰে শিক্ষিত হৈ আত্মনিৰ্ভৰশীল হ'লে সমাজৰ পৰা এই প্ৰথা নিশ্চয় আঁতৰ হ'ব।

➤ তোমালোকৰ সমাজত বা অঞ্চলটোত যৌতুক প্ৰথাৰ প্ৰচলন আছে নেকি? যদি আছে, তেন্তে তাক নিৰ্মূল কৰিবৰ বাবে কি কি ব্যৱস্থা হাতত ল'ব?

নিৰক্ষৰতা —

সাধাৰণতে লিখা-পঢ়া নজনা লোককে নিৰক্ষৰ লোক বোলে। নিৰক্ষৰ লোকে পঢ়া-শুনা নজনাৰ বাবে কিতাপ-পত্ৰ, বাতৰি কাকত আদি পঢ়াৰপৰা বঞ্চিত হয় আৰু বহু কথা জনাৰ সুযোগ লাভ নকৰে। কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত নিৰক্ষৰ হোৱাৰ বাবে ঠগ-প্ৰৱঞ্চনাৰো বলি হ'বলগীয়াত পৰে। ই এক সামাজিক সমস্যা। আমি ইয়াক ৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে সমাজ আণ্ডৱাই যাব নোৱাৰিব। আমাৰ দেশ ভাৰতৰ বৰ্তমান মুঠ জনসংখ্যা ১৩৪ কোটিৰো অধিক। ২০১১ চনৰ লোকপিয়ল অনুসৰি ভাৰতৰ

শিক্ষিত লোকৰ হাৰ হ'ল ৭৪.০৪%, পুৰুষৰ সাক্ষৰতাৰ হাৰ ৮২.১৪% আৰু মহিলাৰ সাক্ষৰতাৰ হাৰ ৬৫.৪৬%। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত মহিলাই স্বাধীনতাৰ ইমান বছৰ পাছতো যিমানখিনি আগবাঢ়ি যাব লাগিছিল, সেই অনুপাতে আগবাঢ়ি যাব পৰা নাই।

চিন্তা কৰি লিখা—

➤ লিখা-পঢ়া নাজানিলে মানুহৰ কি কি অসুবিধা হ'ব পাৰে?

মাদক দ্ৰব্যৰ ব্যৱহাৰ —

মাদক দ্ৰব্য বা ৰাগিয়াল বস্তুৰ সেৱনে সমাজ একোখনৰ পৰিবেশ বিনষ্ট কৰে। মাদক দ্ৰব্যৰ সেৱনে কেৱল স্বাস্থ্যকে যে হানি কৰিছে এনে নহয়, পৰিয়াল একোটা নিঃশেষ কৰিছে। এই দ্ৰব্যসমূহ হৈছে — মদ, ভাং, ধূঁপাত, বিড়ি, চিগাৰেট আদি। বৰ্তমান সময়ত এই দ্ৰব্যসমূহৰ ব্যৱহাৰে সামাজিক পৰিবেশ বিনষ্ট কৰাটো পৰিলক্ষিত হৈছে।

বাল্যবিবাহ —

বাল্যবিবাহ এক সামাজিক সমস্যা। ছোৱালীৰ উপযুক্ত বয়সেৰে পৰিপুষ্ট নৌহওঁতেই তেওঁলোকক বিয়া দিয়া হয়। দেশৰ ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্ম যদি এনেদৰে স্বাস্থ্যহীন হয়, তেনেহ'লে দেশে উপযুক্ত মানৱ সমাজ গঢ়ি তুলিব নোৱাৰিব।

➤ তোমাৰ অঞ্চলত থকা বিভিন্ন সামাজিক সমস্যাসমূহৰ নাম উল্লেখ কৰি এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰা।

সমাজ থাকিলে সমস্যা থাকিবই। গতিকে এই সমস্যাসমূহ শান্তিপূৰ্ণভাৱে সমাধান কৰাৰ প্ৰতি আমি একেলগে যত্নৱান হ'ব লাগিব। সামাজিক সমস্যাবোৰ দীৰ্ঘদিন ধৰি সমাজত চলি থাকিলে সমাজৰ শৃংখলা নষ্ট হৈ অশান্তিৰ সৃষ্টি হয়। সমাজৰপৰা এই সমস্যাসমূহ আঁতৰাবলৈ হ'লে আমাৰ মাজত পাৰস্পৰিক সহযোগিতা, বুজা-পৰা, আন্তৰিকতা, এৰা-ধৰাৰ মনোভাৱ আৰু সচেতনতা আদি মানৱীয় গুণসমূহ থাকিব লাগিব। নিৰক্ষৰতা আৰু শিশুক শ্ৰমিক হিচাপে কামত লগোৱা, পাৰিবাৰিক হিংসা, জনসংখ্যা বৃদ্ধি আদি সমস্যাবোৰ দূৰীকৰণৰ বাবে চৰকাৰক সহায়ৰ প্ৰয়োজন।

বৰ্তমান চৰকাৰে 'শিশু শ্ৰমিক আইন' প্ৰণয়ন কৰি শিশুক শ্ৰমিক হিচাপে কামত লগোৱা কাৰ্য বন্ধ কৰিছে। তেওঁলোকৰ বাবে বিশেষ বিদ্যালয় স্থাপন কৰিছে। সেইদৰে সমাজৰপৰা নিৰক্ষৰতা দূৰীকৰণৰ বাবে দেশত শিক্ষাৰ অধিকাৰ আইন - ২০০৯ প্ৰবৰ্তন কৰিছে। বৰ্তমান চৰকাৰে ৬-১৪ বছৰীয়া শিশুৰ বাবে প্ৰাথমিক শিক্ষা বাধ্যতামূলক কৰিছে।

চৰকাৰে আইন প্ৰণয়ন কৰি সমস্যাসমূহ দূৰ কৰাৰ প্ৰয়াস কৰিছে। তদুপৰি কিছুমান অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানে এনে কামত সহায়-সহযোগ আগবঢ়াইছে। দূৰদৰ্শন (টিভি), অনাতাঁৰ (ৰেডিঅ'), বাতৰি কাকত, প'ষ্টাৰ, শ্লোগান, বাটৰ নাট আদিৰ মাধ্যমেৰে সমাজ তথা ৰাইজক সজাগ কৰি সমস্যাসমূহ নিৰ্মূল কৰাৰ চেষ্টা চলাইছে।

১। উত্তৰ লিখা—

- (ক) সামাজিক সমস্যা বুলিলে কি বুজা ?
 (খ) সমাজত একতা গঢ়ি তোলাত কোনবোৰ গুণৰ প্ৰয়োজন হয় ?
 (গ) সামাজিক সমস্যাবোৰ কি কি ?
 (ঘ) সামাজিক সমস্যা সৃষ্টিত কোনবোৰ কাৰকে অৰিহণা যোগায় ?

২। খালী ঠাই পূৰ কৰা—

- (ক) আমি সকলোৱে ————— পাতি বাস কৰোঁ।
 (খ) ————— হ'ল সমাজৰ এক শ্ৰেণীৰ মানুহৰ এক ভুল ধাৰণা।
 (গ) সমস্যা দীৰ্ঘদিনলৈ বৰ্তি থাকিলে সমাজত ————— সৃষ্টি হয়।
 (ঘ) বাইজৰ সচেতনতা আৰু ————— নহ'লে কোনো সমস্যা সমাধান নহয়।
 (ঙ) লিখা-পঢ়া নজনা লোককে ————— লোক বোলে।

৩। 'ক' অংশৰ লগত 'খ' অংশ মিলোৱা —

'ক'	'খ'
অন্ধবিশ্বাসৰ কোনো পৰিয়ালৰ আৰ্থিক অনাটনৰ বাবে অন্ধবিশ্বাস, লিংগ-বৈষম্য, শিশু-শ্ৰমিক আদি	শিশু শ্ৰমিকৰ সৃষ্টি হয়। সামাজিক সমস্যা। বৈজ্ঞানিক ভিত্তি নাই।

৪। অশুদ্ধ বাক্যবোৰ শুদ্ধকৈ লিখা—

- (ক) গাঁও পঞ্চায়ত আৰু বিভিন্ন স্বেচ্ছাসেৱী সংগঠনসমূহে সামাজিক সমস্যাবোৰ সমাধানত সহায় কৰিব পাৰে।
 (খ) কু-সংস্কাৰৰপৰা সমাজৰ ক্ষতি হয়।
 (গ) লিংগ-বৈষম্য হ'ল সমাজৰ এটা সমস্যা।
 (ঘ) নিৰক্ষৰতাই সমাজৰপৰা অন্ধবিশ্বাস আৰু কু-সংস্কাৰ দূৰ কৰিব পাৰে।
 (ঙ) টকা-পইচাৰ অভাৱ হ'লে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক শ্ৰমিক সজাই উপাৰ্জন কৰিবলৈ দিব লাগে।

৫। চমুটোকা লিখা —

- (ক) অন্ধবিশ্বাস (খ) কু-সংস্কাৰ (গ) যৌতুক।

৬। সামাজিক সমস্যা সমাধানত একতাৰ ভূমিকা কি লিখা।

